

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoP/85/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321201420
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčeková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2321201420.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčekovej a sudcov JUDr. Ľuboslavy Vankovej a Mgr. Jozefa Mačeja vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX. mája XXXX, trvale bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, matky: C. D. B., nar. XX. marca XXXX, trvale bytom D., toho času bytom C. XXXX/XX, D., zastúpená advokátkou: JUDr. Lucia Sukopová, so sídlom Františkánska 5, Trnava a otca: E. D. B., nar. XX. mája XXXX, trvale bytom F. XXX, o nariadení výchovného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č.k. 19P/31/2021-145 z 25. apríla 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. rodičom a maloleťmu dieťaťu uložil výchovné opatrenie, ktoré spočíva v ich povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu po dobu šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia, ktoré poradenstvo bude realizovať Centrum pre deti a rodiny Sereď, so sídlom A. Hlinku 1139/11, 926 01 Sereď; výrokom II. súd uložil Centru pre deti a rodiny Sereď povinnosť písomne informovať súd každý druhý mesiac o priebehu výchovného opatrenia a po skončení výchovného opatrenia zaslať súdu písomne záverečnú správu o výsledku výchovného opatrenia; výrokom III. účastníkom nepriznal nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne ustanoveniami § 37 ods. 2, ods. 7, ods. 8 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „ZR“); § 52 zákona č. 161/2015 Z.z, Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“). Pri rozhodovaní o nariadení výchovného opatrenia súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového stavu zisteného z oboznámených listinných dôkazov – z obsahu spisu vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 16P/1/2015, na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 25CoP/36/2020, z lekárskej správy C. G., zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta (ďalej iba „kolízny opatrovník“) o prešetrení pomerov na strane otca z 28. mája 2021 a z vyjadrenia maloletej z 27. mája 2021 a 2. marca 2022, z vyjadrenia matky z 2. marca 2022 a z 11. marca 2022, z výsluchu matky a otca na pojednávaní. Dospel k záveru, že maloleťá pochádza z rozvedeného manželstva rodičov, má dvoch plnoletých súrodencov H. a A., rozsudkom súdu prvej inštancie č.k. 23C/45/2010-124 z 23. augusta 2011 bol upravený výkon rodičovských práv a povinností k deťom tak, že bola schválená dohoda rodičov, na základe ktorej bol H. na čas po rozvode manželstva zverený do osobnej starostlivosti otca, A. a A. do osobnej starostlivosti matky, rodičia sa na základe dohody mohli stretávať s deťmi bez obmedzenia, maloleťá mala toho času 4 roky a 3 mesiace a bola v celodennej osobnej starostlivosti svojej matky. Rozhodnutím sp. zn. 16P/1/2015 výrokom III. súd prvej inštancie upravil styk otca s maloletou a to tak, že: „Otec maloleťého dieťaťa je oprávnený stretávať sa s maloleťým dieťaťom každý párný týždeň v kalendárnom roku v sobotu v čase od 9:00 hod. do 18:00 hod. a každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v nedeľu v čase od 9:00 hod. do 18:00 hod., pričom matka maloleťého dieťaťa je povinná maloleťé dieťa na styk s otcom maloleťého dieťaťa riadne pripraviť a v stanovenom čase maloleťé dieťa odovzdať otcovi maloleťého

dieťaťa v mieste bydliska maloletého dieťaťa a otec maloletého dieťaťa je povinný si maloleté dieťa prevziať a na rovnakom mieste maloleté dieťa matke maloletého dieťaťa odovzdať.“ Výrok III. rozsudku súdu prvej inštancie bol na odvolanie matky potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25CoP/36/2020 z 18. novembra 2020 a nadobudol právoplatnosť 31. decembra 2020. Toho času mala maloletá A. 12 rokov a 5 mesiacov. Súd prvej inštancie správne poukázal na závery vyššie citovaného rozsudku odvolacieho súdu v odseku 21 a 27, ktoré predchádzalo konaniu súdu prvej inštancie, keďže správanie matky, resp. jej postoj k súdu prvej inštancie a k veci ostal bez zmeny. Zo správania matky, ktorá sa ani raz sama nedostavila na pojednávanie súdu prvej inštancie možno dovodiť, že dlhodobo nedochádza k zmene jej postoja. Súd prvej inštancie na pojednávaní 3. marca 2022 upozornil, že v prípade, ak matka nezabezpečí prítomnosť maloletej za účelom jej pohovoru, súd prvej inštancie nebude mať objektívnu možnosť poznať názor maloletej a bude vychádzať z prezentovaných návrhov a tvrdení otca, procesného opatrovníka a matky. Matka účasť maloletej na súdnom pojednávaní nezabezpečila, neurobila nič pre to, aby umožnila maloletej vyjadriť svoj názor bezprostredne. Názor maloletej vyjadrený v prítomnosti matky ako aj jej písomné vyjadrenie nepovažoval za slobodný názor maloletej, vyjadrujúci jej skutočnú vôľu. Súd prvej inštancie teda nezistil dôvody, pre ktoré by sa mala maloletá otca údajne báť, nakoľko je v záujme maloletej, aby jej súd prvej inštancie vytvoril možnosť stretnúť sa s otcom za pomoci odborníka, ktorý zväží všetky okolnosti prípadu a bude realizovať pravidelné špeciálne poradenstvo. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením uložil rodičom a maloletej výchovné opatrenie, ktoré spočíva v ich povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu po dobu šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia, ktoré poradenstvo bude realizovať Centrum pre deti a rodiny Sereď, ktorému súd uložil povinnosť písomne informovať súd každý druhý mesiac o priebehu výchovného opatrenia a po skončení výchovného opatrenia zaslať súdu písomne záverečnú správu o výsledku výchovného opatrenia. Vzhľadom na okolnosti prípadu, súd prvej inštancie považoval dĺžku trvania výchovného opatrenia vzhľadom na narušený vzťah otca s maloletou, ktorý vyžaduje dlhodobý proces reparácie, za primeraný. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala odvolanie matka maloletej. Ako odvolacie dôvody uviedla § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej iba „CSP“). Uviedla, že nakoľko maloletú nebolo možné zo zdravotných dôvodov na súde prvej inštancie vypočúť, matka predložila písomné vyjadrenie maloletej z 20. mája 2022, ktoré spísala a podpísala samotná maloletá. Navrhla, súdu prvej inštancie, aby v prípade, ak neakceptuje písomné vyjadrenie maloletej, vykonal ústny pohovor s maloletou, tento dôkaz však súd prvej inštancie nevykonal a vo veci samej rozhodol tak, že uložil výchovné opatrenie, a to bez vypočutia maloletej. Dodala, že maloletá sa odmieta stretávať s otcom a to aj v prítomnosti tretej osoby, maloletá otca nepozná a nemá záujem si s ním vytvoriť vzťah. Namietala, že keď bude k takémuto kroku maloletá donútená autoritatívnym súdnym rozhodnutím, ešte viac to môže v nej prehĺbiť nechť stretnúť sa s otcom. Otec sa o maloletú dlhodobo nezaujímal, nebudoval si s ňou vzťah a v tomto citlivom období (puberta) môže tlak na nútené stretávanie sa dcéry s otcom spôsobiť ešte väčšie škody, ako v iných obdobiach života dieťaťa. Maloletá prezentuje svoj názor už dlhodobo, pričom má stále otvorenú možnosť požiadať sestru A., ktorá ju pravidelne navštevuje, aby s ňou mohla ísť navštíviť otca, avšak maloletá uvedene nechce urobiť. Matka je názoru, že uložené výchovné opatrenie si za týchto okolností nebude plniť svoj účel. Nemôže nikoho nútiť, a už vôbec nie maloleté dieťa v pubertálnom veku, aby sa proti svojej vôli stretávalo s otcom, ktorého nepozná, nemá k nemu vzťah, a ktorý sa dlhodobo o maloleté dieťa nezaujímal. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na uloženie výchovného opatrenia zamietne.

K odvolaniu matky sa vyjadril otec maloletej. Uviedol, že uznesenie súdu prvej inštancie považuje za správne a navrhol jeho potvrdenie. Prehlásenie maloletej z 20. mája 2022 považuje za učené v réžii matky. Obavy matky považuje za nedôvodné, pretože výchovné opatrenie sa bude uskutočňovať pod odborným dohľadom.

K vyjadreniu otca sa vyjadrila matka. Uviedla, že maloletá vyjadrila svoj postoj k otcovi, na ktorom zotráva. Vyjadrenie maloletej z 20. mája 2022 bolo maloletou podpísané aj úradne osvedčené, pričom

maloletá prehlásenie podpísala dobrovoľne. Považuje za nevyhnutné na názor maloletej prihliadnuť. Maloletá vyrastala bez výchovného vplyvu otca a nechce nič na tom meniť.

K vyjadreniu matky sa vyjadril otec maloletej. Uviedol, že matka zmarila súdom prvej inštancie nariadené znalecké dokazovanie, ktorými sa mohol zistiť skutočný postoj maloletej v danej veci. Jediným relevantným zistením bol znalecký posudok (z roku 2016), ktorým bolo zistené, že maloletá má len obavu z hnevu matky, ktorý maloletej bráni v budovaní vzťahu s otcom. Matka už pred rozvodom manželstva bola agresívna, za obzvlášť závažnú formu prejavu hnevu matky považuje podanie trestného oznámenia na vlastné deti H. a A.. Poukázal na bod 34 rozsudku odvolacieho súdu sp. zn. 25CoP/36/2020 z 18. novembra 2020 a bod 22 rozsudku súdu prvej inštancie sp. zn. 19P/1/2015. Opakovane navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti uzneseniu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. e), f), h) CSP), preskúmal napadnuté uznesenie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia uznesenia bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne päť dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je dôvodné potvrdiť. (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

Predmetom konania je uloženie výchovného opatrenia rodičom a maloletemu dieťaťu podrobiť sa psychologickému poradenstvu po dobu 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia v Centre pre deti a rodiny Sereď, ktoré konanie začal súd z úradnej moci uznesením č.k. 19P/31/2021-4 z 20. apríla 2021.

Predmetom odvolacieho konania v dôsledku odvolacích námietok matky je posúdiť správnosť postupu i rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré nezohľadňuje údajný názor maloletej, že sa s otcom nechce stretávať, nechce ho spoznať.

Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

Odvolací súd nezistil v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu a rozhodnutia. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 CSP). Nakoľko tu však je i nesúhlas matky s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami (§ 387 ods. 3 CSP), pre úplnosť odôvodnenia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

Podľa § 37 ods. 2 písm. d) ZR, ak je to potrebné v záujme maloleteho dieťaťa, súd uloží maloletemu dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

Podľa § 37 ods. 8 veta prvá ZR súd hodnotí účinnosť výchovného opatrenia priebežne tak, aby pred uplynutím obdobia, ktoré uviedol v rozhodnutí o jeho uložení, zhodnotil splnenie účelu výchovného opatrenia.

Podľa Čl. 5 ZR záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

Výchovné opatrenia sú súčasťou systému, ktorý komplexne zabezpečuje riešenie vzťahov medzi rodičmi a deťmi. Súd nimi vykonáva dohľad nad výkonom rodičovských práv a povinností a nad dieťaťom. Uplatňujú sa ešte pred zásahom do rodičovských práv a povinností za predpokladu, že budú dostatočným nástrojom pre vyriešenie poruchy a pre zabezpečenie riadneho výchovného prostredia pre dieťa. Výchovné opatrenia ukladané súdom majú rôznu intenzitu v závislosti od závažnosti poruchy vo vzťahu medzi deťmi a rodičmi. Vždy však musia sledovať základný cieľ starostlivosti súdu o maloleté dieťa, ktorým je záujem maloletého dieťaťa.

Sústava výchovných opatrení upravená v ustanovení § 37 ZR je vybudovaná systematicky, od miernejších zásahov k vážnejším zásahom. V prejednávanej veci uložené výchovné opatrenie o povinnosti podrobiť sa rodičom i maloletej psychologickému poradenstvu sa všeobecne v obdobných prípadoch javí veľmi účinným. Hmotno-právnu podmienkou uloženia výchovného opatrenia je, že to vyžaduje záujem dieťaťa.

Objektívnym explicitne stanoveným zákonným kritériom pre rozhodnutie vo veci maloletého je „záujem maloletého dieťaťa“, čo korešponduje s podstatou a účelom základného práva maloletého dieťaťa na rodičovskú výchovu a starostlivosť oboch rodičov a tomuto právu zodpovedajúce základné právo obidvoch rodičov na starostlivosť a výchovu o svoje dieťa. Obsah týchto práv je homogenizovaný, nielen v práve ale súčasne aj v povinnosti na sústavnú starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj dieťaťa v zmysle § 28 ods. 1 písm. a) ZR. Súd musí vyhodnocovať záujem maloletého dieťaťa, nielen mechanicky a formálne, ale s ohľadom na konkrétne okolnosti a to i vzhľadom na emocionálne väzby maloletého dieťaťa ku každému z rodičov (viď nález ÚS SR z 19.9.2018 sp. zn. I. ÚS 216/2018).

V prejednávanej veci bolo súdom prvej inštancie zistené, že medzi rodičmi dlhodobo panuje konfliktná situácia, matka v priebehu celého konania ako i konaní predchádzajúcich (samozrejme rešpektujúc, že všetky konania tvoria jeden celok) žiada rešpektovať vôľu maloletej nestretávať sa s otcom, cielene bráni uskutočneniu výsluchu, resp. pohovoru maloletej pred súdom i pred znalcom. Dňa 27. mája 2021 bol vykonaný pohovor kolízneho opatrovníka s maloletou, za prítomnosti matky, ktorá do rozhovoru zasahovala. Maloletá pri pohovore uviedla, že aj keby jej niekto povedal, že musí chodiť k psychológovi, tak tam chodiť nemieni, nechce byť traumatizovaná. V písomnom vyjadrení z 2. marca 2022 maloletá uviedla, že sa nechce stretávať s otcom, ani so staršími súrodencami, chce byť s mamou. Súd prvej inštancie vytýčil vo veci osem pojednávaní (31. mája 2021, 1. júla 2021, 20. septembra 2021, 11. novembra 2021, 10. januára 2022, 24. januára 2022, 3. marca 2022, 25. apríla 2022) a raz naplánoval len pohovor s maloletou (7. apríla 2022), na ktoré sa matka ani maloletá nedostavovali, matka neprítomnosť ospravedlňovala zdravotnými dôvodmi, pandemickou situáciou.

Matka v odvolaní navrhuje vykonanie ústneho pohovoru s maloletou v prípade, že by súd neakceptoval písomné vyjadrenie maloletej z 2. marca 2022.

Podľa § 35 CMP súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

Podľa § 38 ods. 1 a 2 CMP ak je účastníkom maloletý, ktorý je schopný vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne (1). Názor maloletého zisťuje súd spôsobom zodpovedajúcim jeho veku a vyspelosti. Podľa povahy veci zisťuje súd názor maloletého bez prítomnosti iných osôb (2).

Podľa § 31 CMP súd pokračuje v konaní i keď sú účastníci nečinní.

Súd prvej inštancie správne pokračoval a i rozhodol v konaní napriek nečinnosti matky, ktorá sa nezúčastňovala pojednávania a nezabezpečila umožnenie pohovoru s maloletou. Bez pochyb za nečinnosť je potrebné považovať aj nedostavovanie sa na pojednávanie bez relevantného dôvodu.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý pri zisťovaní skutočného stavu veci zohľadnil dôkazy mu prístupné a rozhodol bez výsluchu matky a bez pohovoru s maloletou. Správne skonštatoval, že nepozná skutočný a slobodne vyjadrený názor maloletej, keď názor vyjadrený v pohovore s kolíznou opatrovníčkou za prítomnosti matky ako i názor uvedený v písomnom vyjadrení maloletej tieto atribúty nespĺňa, vyžaruje silný vplyv matky. Odvolací súd chápe rezignáciu súdu prvej inštancie, keďže napriek maximálnej snahe sa mu nepodarilo zistiť slobodný názor maloletej. Nepochybne ale súd prvej inštancie správne rozhodol, že je v záujme maloletej dôvodne nariadiť výchovné opatrenie formou psychologického poradenstva. Takéto rozhodnutie napriek maloletou prezentovanému názoru o nezáujme stretnúť sa s otcom je v jej záujme. V konaní nebolo preukázané, že stretávanie sa maloletej s otcom na psychologickom poradenstve by nebolo v záujme maloletej. Maloletá prezentuje, že otca nepozná napriek tomu, že jej dvaja starší súrodenci s ním kontakt udržujú. Otec prejavuje záujem s maloletou A. sa stretávať, prezentuje záujem s cieľom upraviť vzťahy, zúčastniť sa poradenstva. Judikatúra vyšších súdnych inštancií (slovenských i európskych) zdôrazňuje, že je v záujme dieťaťa, aby udržiavalo rodinné vzťahy s oboma rodičmi, starými rodičmi, so súrodencami.

Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že v danej veci sú splnené zákonné podmienky pre uloženie výchovného opatrenia, a to z dôvodu dlhodobopretrvávajúcich problémov nielen rodičov pri výkone ich práv a povinností k maloletej A. ale i problému vo vzťahu maloletej A. a otca. Je zrejme, že rodičia nie sú spôsobilí sami túto situáciu riešiť, ich vzájomné nezhody sú proti záujmom maloletej A.. Je potrebné, aby sa výchovnému opatreniu podrobili s cieľom odstrániť vzájomné protichodné postoje a pokúsili sa vyriešiť situáciu v prospech maloletej, ktorá má právo poznať svojho otca, stretávať sa s ním. Postup komplexnej nápravy tejto situácie je nevyhnutné vyriešiť pomocou subjektu poskytujúceho odborné poradenstvo a pod dohľadom súdu. Akceptovanie potrieb a zohľadnenie najlepšieho záujmu maloletej zo strany rodičov, vytvorenie pokojného a stabilného rodinného prostredia by malo byť prvoradým cieľom oboch rodičov. Len takto sa totiž môže vytvoriť, resp. v tom lepšom prípade pri existencii náležite kultivovaného vzťahu každého z oboch rodičov na jednej a dieťaťa na druhej strane a navzájom, i prehĺbiť pocit spolupatričnosti takýchto osôb. Je v záujme maloletého dieťaťa, aby aj medzi otcom a dieťaťom existovalo emocionálne puto, ktoré má byť základom citovej stability, pocitu bezpečia a otvorenosti k svetu v celom neskoršom živote. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie zastáva názor, že pri riešení aktuálnej situácie je nevyhnutná odborná intervencia spočívajúca v pomoci pri budovaní kultivovanej a konštruktívnej komunikácie a korektných vzťahov formou nariadeného výchovného opatrenia.

V odvolaní matky neboli uvedené žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by spochybnila uloženie výchovného opatrenia rodičom i maloletej. Záujem maloletej si vyžadoval uloženie výchovného opatrenia. Ak výchovné opatrenie neprinesenie želaný výsledok, ktorým je zvyčajne zmena postoja

niektorého rodiča, resp. oboch rodičov alebo zmena postoja dieťaťa, potom môže súd využiť ďalšie opatrenia, ktorými fakticky alebo právne zasiahne do výkonu rodičovských práv a povinností. Odvolací súd apeluje na matku, aby si uvedomila, že ako preferenčný rodič, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti je povinná okrem riadneho zabezpečovania tejto osobnej starostlivosti vyvinúť maximálne úsilie o vytvorenie priestoru na to, aby sa maloletá mohla podrobiť poradenstvu a aj stýkať sa s otcom v nariadenom rozsahu. Pokiaľ by preferenčný rodič, v tomto prípade matka, nebola schopná toto zabezpečiť, mohlo by to byť v budúcnosti dôvodom pre zmenu osobnej starostlivosti o dieťa.

Ďalšie odvolacie argumenty matky odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadavať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, nespôsobilú ovplyvniť určenie výchovného opatrenia, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil vrátane rovnako správneho závislého výroku uznesenia súdu prvej inštancie o náhrade trov konania účastníkov, ktorý inak odvolaním ani spochybnený nebol a v prípade ktorého ani odvolací súd nezistil žiadne zjavné dôvody ich nesprávnosti.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z jeho aplikácie.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).